

ຄຳເຕືອນທຳຊະໜານກັນ - ເລກຫ້າ

ການເປີດເຜີຍພຣະສົງໂຕແຫ່ງເຜົາຢູດາ:

ຄວາມເຂົ້າໃຈສາກສຸດທ້າຍຂອງຄວາມຂັດແຍ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່

Jeff Pippenger

2023-08-08

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນທຳອິດກ່າວກ່າວເຖິງຢູ່ນີ້ ຊົງອະທິບາຍເຖິງພຣະຄຣິດໃນຖານະທູດສະຫວັນໃນ Revelation ບົດທີ 10 ຜູ້ສະເດັດລົງມານັ້ນ ພຣະຄຣິດໃນຖານະທູດສະຫວັນຜູ້ມີລິດອຳນາດ ຊົງສະແດງໃຫ້ເຫັນ "ບົດບາດທີ່ພຣະອົງກ່າວລົງຊົງປະຕິບັດໃນເຫດການສຸດທ້າຍແຫ່ງການຂັດແຍ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກັບຊາຕານ." "ທ່າທີ" ທີ່ພຣະຄຣິດຊົງຮັບເມື່ອພຣະອົງຊົງວາງພຣະບາດຂວາເທິງທະເລ ແລະພຣະບາດຊ້າຍເທິງແຜ່ນດິນແຫ່ງ "ບັງບອກເຖິງຄິດເດດ ແລະສົດອຳນາດສູງສຸດຂອງພຣະອົງເໝືອນໂລກທັງປວງ." ເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງຮ້ອງ "ດ້ວຍພຣະສຸລະສຽງອັນດັງ" ພຣະອົງ "ຮ້ອງ" "ດັງສົງໂຕຄຳລາມ."

ພຣະຄຣິດຈະສະແດງພຣະອຳນາດອັນຫຼາກຫຼາຍຂອງພຣະອົງໃນ "ເຫດການຊ່ວງສຸດທ້າຍແຫ່ງການຂັດແຍ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ແລະເມື່ອພຣະຄຣິດສະແດງພຣະອຳນາດອັນຫຼາກຫຼາຍຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງກໍສະແດງພຣະອົງໃນຖານະສົງໂຕແຫ່ງເຜົາຢູດາ.

ພຣະຜູ້ອ່ອຍໃຫ້ລັອດຖືກສະເໜີຕໍ່ໜ້າໂຢຮັນພາຍໃຕ້ສັນຍາລັກຂອງ "ສົງໂຕແຫ່ງເຜົາຢູດາ" ແລະຂອງ "ລູກແກະໂຕໜຶ່ງເໝືອນດັງຖືກຂ້າແລ້ວ." ພຣະນິມິດ 5:5, 6. ສັນຍາລັກເຫຼົ່ານີ້ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມຮ່ວມກັນຂອງລິດອຳນາດອັນສູງສຸດ ແລະຄວາມຮັກທຳອິດສະລະຕົນເອງ. ສົງໂຕແຫ່ງຢູດາ, ຜູ້ຊົງເປັນທີ່ນັກສະເພິງກົວຢ່າງຫຼວງແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ຈະເປັນພຣະເມສານອ້ອມຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງ ແລະສັດຊື່. ກົດຈະການຂອງອັກຄະທູດ, 589.

ການສຳແດງພຣະອົງຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະເປັນສົງໂຕແຫ່ງເຜົາຢູດາ ເນັ້ນໜັກເຖິງພະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງທັງໃນການປະທັບຕາ ແລະການເປີດຜະນຶກຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ ຕາມກຳນົດເວລາອັນຊອບທຳຂອງພຣະອົງ. ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດຈະປົດລົງພຽງເລັກນ້ອຍ ເມື່ອ "ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ" ຈະມີການເປີດຜະນຶກຄວາມຈິງພິເສດຈາກພຣະຄຳພີ ຊົງຊີ້ບອກເຖິງ "ສົງທັງຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ລຳ."

ການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊົງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ພຣະອົງ ເພື່ອຈະສຳແດງແກ່ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເຖິງສົງທັງຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນໄມ້ລຳ; ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງສົງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງມາ ເພື່ອສືບຄວາມໝາຍນັ້ນແຈ້ງແກ່ໂຢຮັນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ: ຜູ້ທີ່ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພຣະວໍຈນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຖິງຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຄືບັນດາສົງທັງປວງທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນ. ຄວາມສຸກຈົງມີແກ່ຜູ້ທີ່ອ່ານ ແລະແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຟັງຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ ແລະຮັກສາສົງທັງຫຼາຍທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ: ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ພຣະນິມິດ 1:1-3.

ເມື່ອ "ເວລາ" ທີ່ "ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ" ນັ້ນໄດ້ມາເຖິງໃນປະຫວັດສາດຢ່າງແທ້ຈິງ ພຣະພອນກໍຖືກປະກາດແກ່ຜູ້ທີ່ອ່ານ ຜູ້ທີ່ຟັງ "ແລະຮັກສາສົງທັງຫຼາຍທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ." ຂ່າວສານພິເສດນີ້ເປັນຂ່າວສານທີ່ຂຶ້ນກັບເວລາ ແລະຈະຖືກຮັບຮູ້ໄດ້ກໍເມື່ອ "ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ" ເທົ່ານັ້ນ. ແລ້ວໃນເວລານັ້ນ—ແລະບໍ່ແມ່ນກ່ອນໜ້ານັ້ນ—ຜູ້ຄົນຈົງຈະສາມາດອ່ານ ຟັງ

“ແລະຮັກສາສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຂຽນໄວ້” ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ. ເມື່ອ “ເວລາໃກ້ໆຂ້າມແລ້ວ” ພຣະພອນທີ່ຖືກປະກາດແກ່ຜູ້ທີ່ “ອ່ານ”, “ຟັງ” “ແລະຮັກສາສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ” ກໍ່ສອດຄ່ອງກັນກັບການເປີດພຣະທຳດານຕື່ມໃນ “ຍາມສຸດທ້າຍ.”

ແຕ່ເຈົ້າ, ໂອ ດານຕື່ມ, ຈົ່ງບົດຖອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້, ແລະປະທັບຕາໜັງສືນັ້ນໄວ້ ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ; ຫຼາຍຄົນຈະໄປມາຢ່າງຂວັກໄຂວ່, ແລະຄວາມຮູ້ຈະເພີ່ມພູນຂຶ້ນ. ດານຕື່ມ 12:4

“ຫຼາຍຄົນ” ທີ່ກຳລັງແລ່ນ “ໄປມາ,” (ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການສຶກສາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ) ກຳລັງເຮັດເຊັ່ນນັ້ນໃນ “ເວລາສຸດທ້າຍ” ເມື່ອ “ຖອຍຄຳ” ທີ່ເຄີຍຖືກ “ປິດໄວ້” ໃນ “ໜັງສື” ຂອງດານຕື່ມ ຖືກເປີດຜະນຶກອອກ. ແຕ່ມື້ວກພົມມະຈາລີອີກຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ກຳລັງແລ່ນ “ໄປມາ” ຢູ່ໃນຊ່ວງຫຼັງຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ວັນເວລາກຳລັງມາ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະເຈົ້າຕັດດັງນີ້, ວ່າ ເຮົາຈະສົ່ງຄວາມອຶດຢາກມາໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມອຶດຢາກເຂົ້າຈີ້ ຫຼື ຄວາມຫວິນາ້, ແຕ່ເປັນຄວາມອຶດຢາກໃນການໄດ້ຍິນພຣະທຳຂອງພຣະເຢໂຫວາ: ແລະພວກເຂົາຈະພາກັນພະເນຈອນໄປຈາກທະເລໜຶ່ງສູ່ອີກທະເລໜຶ່ງ, ແລະຈາກທົດເໜືອໄປຈົນເຖິງທົດຕາເວັນອອກ, ພວກເຂົາຈະແລ່ນໄປມາເພື່ອສະແຫວງຫາພຣະທຳຂອງພຣະເຢໂຫວາ ແລະຈະບໍ່ພົບ. ໃນວັນນັ້ນ ບັນດາສາວພົມຈັນຜູ້ງາມ ແລະ ຊາຍໜຸ່ມທັງຫຼາຍຈະອ່ອນແຮງລົງເພາະຄວາມຫວິນາ້. ບັນດາຜູ້ທີ່ສາບານໂດຍບາບຂອງສະມາເຊຍ ແລະເວົ້າວ່າ, “ໂອ ດານ, ພະຂອງເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່”; ແລະວ່າ, “ວິຖີແຫ່ງເບເອີເຊບາຊົງພຣະຊົນຢູ່”; ແມ່ນແຕ່ພວກນັ້ນກໍ່ຈະລົ້ມລົງ ແລະ ຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກເລີຍ. ອາໄມດ 8:11–14.

ບາບຂອງຊາມາເຊຍແມ່ນບາບທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍອາຮາບແລະເຢເຊເບນ, ໂດຍອາຮາບເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ເຢເຊເບນເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິສຕະຈັກຄາທອລິກ. ເຢເຊເບນ, ອາຮາບ ແລະ ພວກຜູ້ພະຍາກອນປອມໃນການປະຈັນໜ້າກັບເອລີຍາຢູ່ເຂົ້າຄາເມນ ເປັນແບບຢ່າງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໃນການປະຈັນໜ້ານັ້ນ ມື້ພວກຜູ້ພະຍາກອນອັນບໍ່ບໍລິສຸດສອງພວກ, ຄືພວກຜູ້ພະຍາກອນຂອງບາອານ ແລະ ພວກປະໂລຫິດຂອງປ່າຟຸ່ມ. ບາອານເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາພະທຸກິກນະມັດສະການ; ອີກອົງໜຶ່ງທີ່ຖືກນະມັດສະການໃນປ່າຟຸ່ມນັ້ນແມ່ນອັດສະຕາໂຣດ. ບາອານເປັນພະເພດຊາຍ ແລະ ອັດສະຕາໂຣດເປັນພະເພດຍິງ. ໂດຍຮ່ວມກັນ ພະເຈົ້າເທບເພດຊາຍເປັນຕົວແທນຂອງລັດ ແລະ ເພດຍິງເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິສຕະຈັກ.

ພະທຸກິກຕັ້ງຂຶ້ນໃນດານນັ້ນ ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍເຢໂຮໂບອາມ ກະສັດອົງທຳອິດຂອງສະມາເຊຍ ຜູ້ໄດ້ສ້າງລູກງົວຄຳຂຶ້ນທັງໃນເບັດເອນແລະໃນດານ. ເບັດເອນໝາຍເຖິງເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ດານໝາຍເຖິງການພິພາກສາ, ແລະເມື່ອຮວມກັນແລ້ວ ທັງສອງເປັນຕົວແທນຂອງການຜະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຈັກແລະລັດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນສະຫະລັດອາເມລິກາກ່ອນການບັງຄັບໃຊ້ການຖືວັນອາທິດ. ລູກງົວຄຳທັງສອງນັ້ນ ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍລູກງົວຄຳຂອງອາໂຣນ.

ລູກງົວເປັນສັດຮ້າຍ ແລະ ຮູບເປັນຄຳເປັນຮູບພາບ; ດັ່ງນັ້ນ ລູກງົວຄຳຂອງອາໂຣນ ແລະ ລູກງົວຄຳສອງໂຕຂອງເຢໂຮໂບອາມ ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິສຕະຈັກກັບລັດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນກ່ອນໜ້າການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາພຽງເລັກນ້ອຍ. ໃນກໍລະນີຂອງເຢໂຮໂບອາມ, ນະຄອນທັງສອງເປັນພະຍານຂັບສອງແກ່ສັນຍະລັກແຫ່ງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິສຕະຈັກກັບລັດ,

ຊົງຖືກນິຍາມວ່າເປັນຮູບພາບຂອງສັດຮ້າຍໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ.

ແບບຢ່າງຂອງເບເອເຊບາ ເປັນຕົວແທນຂອງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. ການກ່າວເຖິງຊື່“ເບເອເຊບາ” ເປັນຄັ້ງທຳອິດຢູ່ໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ ບົດ 21, ຊົງເປັນຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງທີ່ອີກຄະສາວົກໂບໂລໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອຄັດຄ້ານຜູ້ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນສະໄໝຂອງທ່ານວ່າ ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງຍຶດຮັກສາກົດບັນຍັດພິທີກຳ ແລະ ການຮັບພິທີຕັດ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ໂບໂລໄດ້ນຳໃຊ້ຂໍ້ຄວາມຕອນທີການກ່າວເຖິງເບເອເຊບາເປັນຄັ້ງທຳອິດຕັ້ງຢູ່ ທ່ານໄດ້ນຳໃຊ້ປະຫວັດນັ້ນເພື່ອກ່າວເຖິງພັນທະສັນຍາສອງຢ່າງທີ່ແຕກຕ່າງ ແລະ ກົງກັນຂ້າມກັນ ພາຍໃນເລື່ອງລາວດຽວກັນ. ໂບໂລໄດ້ນຳໃຊ້ບຸດຂອງຍິງທາດ (ອີຊະມາເອນ) ເພື່ອເປັນຕົວແທນຂອງພັນທະສັນຍາທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງອຳນາດຂອງມະນຸດ ແລະ ໄດ້ບັງບທຽບອີຊະມາເອນກັບອີຊາກ ຜູ້ທີ່ທ່ານນຳໃຊ້ເພື່ອເປັນຕົວແທນຂອງພັນທະສັນຍາທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂໍ້ພຣະຄຳພີຕອນນີ້ເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ມີການກ່າວເຖິງເບເອເຊບາ, ແລະ ຕໍ່ມາໃນປະຫວັດສາດ ໂບໂລໄດ້ນຳໃຊ້ປະຫວັດນັ້ນເພື່ອພັນລະນາສະພາບການໜຶ່ງໃນປະຫວັດສ່ວນຕົວຂອງທ່ານ ຊົງໄດ້ຖືກສະແດງເປັນພາບໄວ້ແລ້ວໃນປະຫວັດພຣະຄຳພີ. ໂບໂລເຊື້ອ ແລະ ສັງສອນວ່າ ປະຫວັດພຣະຄຳພີເກີດຊ້ຳອີກ.

ແມ່ນແມ່ນວ່າໂບໂລໄດ້ໃຊ້ຂໍ້ຄວາມນີ້ຈາກປະຖົມມະການ ບົດ 21 ເພື່ອປະມາເຖິງພັນທະສັນຍາສອງຢ່າງທີ່ກົງກັນຂ້າມ, ແຕ່ໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນມີພັນທະສັນຍາສອງປະການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳກັບອັບຣາຮາມ, ແຕ່ພັນທະສັນຍາເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນພັນທະສັນຍາສອງຢ່າງທີ່ໂບໂລໄດ້ສະຫຼຸບອອກມາຈາກເລື່ອງນັ້ນ. ໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາອີກຄັ້ງວ່າຈະເຮັດໃຫ້ຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງສຳເລັດ ໂດຍການເຮັດໃຫ້ອັບຣາຮາມເປັນບໍດີຂອງຫຼາຍປະຊາຊາດຜ່ານທາງອີຊາກ ແລະພຣະອົງຍັງໄດ້ຊົງສັນຍາດ້ວຍວ່າ ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ອິດຊະມາເອນເປັນບໍດີຂອງປະຊາຊາດໃຫຍ່. ພຣະຄຳພີຕອນດຽວ, ມີການອ້າງເຖິງພັນທະສັນຍາສີ່ປະການ, ແລະນີ້ເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ເບເອເຊບາຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳພີ.

ເຫດສະນັ້ນນາງຈຶ່ງກ່າວແກ່ອັບຣາຮາມວ່າ, “ຈົ່ງໄລ່ແມ່ຍິງທາດຄົນນີ້ ແລະລູກຊາຍຂອງນາງອອກໄປ; ເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງແມ່ຍິງທາດຄົນນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ເປັນທາຍາດຮ່ວມກັບລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄືກັບອີຊາກ.” ແລະເລື່ອງນັ້ນເປັນຄວາມເສົ້າໃສກຢ່າງຍິ່ງໃນສາຍຕາຂອງອັບຣາຮາມ ເນື່ອງດ້ວຍລູກຊາຍຂອງຕົນ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າກ່າວແກ່ອັບຣາຮາມວ່າ, “ຢ່າໃຫ້ເລື່ອງນັ້ນເປັນຄວາມເສົ້າໃສກໃນສາຍຕາຂອງເຈົ້າ ເນື່ອງດ້ວຍເດັກນ້ອຍ ແລະເນື່ອງດ້ວຍແມ່ຍິງທາດຂອງເຈົ້າ; ໃນທຸກສິ່ງທີ່ຊາຮາໄດ້ກ່າວແກ່ເຈົ້າ, ຈົ່ງຟັງສຽງຂອງນາງ; ເພາະວ່າເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະຖືກເອົາໃນອີຊາກ. ແລະຜ່ານລູກຊາຍຂອງແມ່ຍິງທາດນັ້ນ ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເປັນຊາດໜຶ່ງເໝືອນກັນ ເພາະວ່າເຂົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ.” ແລະອັບຣາຮາມກໍລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າຕູ້ ແລະໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ້ ແລະຖົງນ້ຳໜັງ ໃຫ້ແກ່ນາງຮາກາ, ວາງໄວ້ເທິງບ່າຂອງນາງ, ພ້ອມທັງເດັກນ້ອຍ, ແລະໄດ້ສົ່ງນາງໄປ; ແລະນາງກໍອອກໄປ ແລະຫລົງທາງຢູ່ໃນຖົນກັນດານເບເອເຊບາ. ປະຖົມມະການ 21:10–14.

ເບເອເຊບາເປັນຕົວແທນຂອງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. ໃນບົດດຽວກັນນັ້ນ ອັບຣາຮາມຍັງໄດ້ຮັດພັນທະສັນຍາກັບອາບີມເລັກດ້ວຍ.

ແລະເກີດຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນວ່າ ອາບີມເລັກ ແລະ ຟີໂຄນ ແມ່ທັບໃຫຍ່ແຫ່ງກອງທັບຂອງທ່ານ ໄດ້ກ່າວແກ່ອັບຣາຮາມວ່າ, “ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານໃນທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານກະທຳ. ບັດນີ້ ຂໍໃຫ້ທ່ານສາບານແກ່ຂ້ານ້ອຍໃນທຶນີ້ ໂດຍອ້າງພຣະເຈົ້າວ່າ ທ່ານຈະບໍ່ປະພຶດຢ່າງຫຼອກລວງຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ ຫຼືຕໍ່ລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ຫຼືຕໍ່ຫຼານຂອງຂ້ານ້ອຍ; ແຕ່ຕາມຄວາມເມດຕາທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສະແດງແກ່ທ່ານນັ້ນ ທ່ານກໍຈະກະທຳຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ

ແລະຕ່ຳຜ່ານດິນທຶນໄດ້ອາໄສຢູ່ນັ້ນເຊັ່ນກັນ." ແລະ ອັບຣາຮາມກ່າວວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍຈະສາບານ."

ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ຕຳນືອາບີມເລັກເນືອງດ້ວຍບ່າແຫ່ງໜຶ່ງ
ຊຶ່ງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງອາບີມເລັກໄດ້ຍຶດເອົາໄປດ້ວຍກຳລັງ. ແລະອາບີມເລັກກ່າວວ່າ,
ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດໄດ້ກະທຳການນີ້; ແລະທ່ານກໍ່ບໍ່ໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າ,
ທັງຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ຈົນຮອດວັນນີ້.

ແລະ ອັບຣາຮາມໄດ້ນຳແກະ ແລະ ງົວມາ ແລະ ມອບໃຫ້ແກ່ອາບີມເລັກ; ແລະ
ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ຮັດພັນທະສັນຍາກັນ. ແລະ ອັບຣາຮາມໄດ້ແຍກລູກແກະແມ່ເຈດໂຕຈາກຝູງໄວຕ່າງໆຫາກ.
ແລະ ອາບີມເລັກໄດ້ກ່າວແກ່ອັບຣາຮາມວ່າ, ລູກແກະແມ່ເຈດໂຕນີ້ທ່ານໄດ້ແຍກໄວຕ່າງໆຫາກນັ້ນ
ມີຄວາມໝາຍວ່າຢ່າງໃດ?

ແລະລາວໄດ້ກ່າວວ່າ, "ລູກແກະເພດແມ່ເຈດຕົວນີ້ເຈົ້າຈົ່ງຮັບໄປຈາກມືຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອມັນຈະເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍວ່າ ຂ້ອຍເປັນຜູ້ໄດ້ຊຸດບ່ານນີ້." ເຫດສະນຶ່ງ
ລາວຈົ່ງເອີ້ນສະຖານທີ່ນີ້ວ່າ ເບເອ-ເຊບາ; ເພາະວ່າທັງສອງໄດ້ສາບານກັນທີ່ນີ້. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັດພັນທະສັນຍາກັນທີ່ ເບເອ-ເຊບາ: ແລະອາບີມເລັກໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ພ້ອມກັບ ຟີໂຄນ
ແມ່ທັບໃຫຍ່ຂອງກອງທັບຂອງລາວ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ກັບຄືນໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງລາວຟິລິດສະຕີນ.
ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ບຸກຕົ້ນໄມ້ຢູ່ທີ່ ເບເອ-ເຊບາ ແລະໄດ້ຮ້ອງທຸນພຣະນາມຂອງພຣະຢາເວ
ຄືພຣະເຈົ້າອົງນິລັນດອນ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງລາວຟິລິດສະຕີນເປັນເວລາຫຼາຍວັນ. ປະຖົມມະການ
21:22–34.

ເບເອີເຊບາເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບອັບຣາຮາມ.

ໃນພຣະຄຳພີມີປະຫວັດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຫຼາຍຕອນທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້

ແລະເຊື່ອມໂຍງເບເອີເຊບາກັບພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. "Beer" ຫມາຍເຖິງ ບ່າ ແລະ "sheba"
ຫມາຍເຖິງ "ເຈດ." Sheba ແມ່ນຄຳພາສາເຮັບເຣດຽວກັນທີ່ຖືກແປວ່າ "ເຈດເທົ່າ" ຊຶ່ງ William Miller
ໄດ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າເປັນຕົວແທນຂອງຄຳພະຍາກອນເວລາສອງພັນຫ້ຮ້ອຍລາວປີໃນ ພຣະນິຕິບັນຍັດ
ບົດ 26. ນັ້ນແມ່ນ "ຄຳພະຍາກອນເວລາ" ຂໍ້ທຳອິດທີ່ລາວໄດ້ຄົ້ນພົບ,
ແລະມັນກໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງພື້ນຖານຂໍ້ທຳອິດທີ່ຖືກວາງຖິ້ມໃນປີ 1863. ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນທີຄຳວ່າ "sheba"
ຖືກແປວ່າ "ເຈດເທົ່າ" ໃນສື່ພຣະຄຳພີຕ່າງໆກັນ, ການລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ
"ເຈດເທົ່າ" ນັ້ນ ຖືກເອີ້ນວ່າ "ການໂຕ້ຖຽງແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ."

ແລ້ວເຮົາກໍ່ຈະດຳເນີນຕໍ່ຕ້ານພວກເຈົ້າເໝືອນກັນ,
ແລະຈະລົງໂທດພວກເຈົ້າອີກເຈດເທົ່າເນື່ອງດ້ວຍບາບຂອງພວກເຈົ້າ.
ແລະເຮົາຈະນຳດາບມາເໝືອພວກເຈົ້າ, ຊຶ່ງຈະແກ້ແຄ້ນການລະເມີດພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ;
ແລະເມື່ອພວກເຈົ້າຖືກຮອບຮວມເຂົ້າໄປພາຍໃນຫົວເມືອງຂອງພວກເຈົ້າ,
ເຮົາຈະສົ່ງໂລກລະບາດມາທຳມະກາງພວກເຈົ້າ; ແລະພວກເຈົ້າຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງສັດຕູ,
ພຣະນິຕິບັນຍັດ 26:24, 25.

ຄຳທີ່ໄດ້ແປວ່າ "ເຈດເທົ່າ" ແລະເປັນຕົວແທນແຫ່ງ "ການໂຕ້ຖຽງ" ໃນພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໃນ
Leviticus ບົດທີຊາວຫົກ ຊຶ່ງແມ່ນ "sheba" ໃນຄຳວ່າ Beersheba, ຍັງໄດ້ຖືກແປອີກສອງຄັ້ງໃນພຣະທັມ
Daniel: ຄັ້ງໜຶ່ງເປັນ "ຄຳສາບານ" ທີ່ຂຽນໄວ້ໃນກົດບັນຍັດຂອງ Moses ແລະອີກຄັ້ງໜຶ່ງເປັນ "ຄຳສາບແຊ່ງ."
ທັງ "ຄຳສາບານ" ແລະ "ຄຳສາບແຊ່ງ" ລ້ວນແປມາຈາກຄຳວ່າ "sheba" ເພາະວ່າມັນບໍ່ພຽງແຕ່ຫມາຍເຖິງ
'ເຈດ' ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຮວມເອົາແນວຄວາມຄິດເລື່ອງພັນທະສັນຍາ ຫຼື "ຄຳສາບານ" ຊຶ່ງຖ້າຖືກລະເມີດ
ກໍ່ຈະກ່ອນໃຫ້ເກີດ "ຄຳສາບແຊ່ງ."

ແມ່ນແລ້ວ, ອົດສະຣາເອນທັງປອງໄດ້ວ່າງລະເມດິພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ໂດຍການຫັນໜ້າໄປ
ເພື່ອຈະບໍ່ຟັງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ; ເຫດສະນັ້ນ ຄຳສາບແຊ່ຈົງຖືກເທລົງເໜືອພວກເຮົາ
ແລະຄຳປະຕິຍານທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດຂອງໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ກໍໄດ້ຕົກມາເຖິງພວກເຮົາ
ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ພຣະອົງ. ດານເືອນ 9:11

ຄຳວ່າ "sheba" ຫຼືເລກເຈັດ ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງລູກແກະເຈັດຕົວທີ່ຖືກຖວາຍຢູ່ບໍ່ນໍ້າແຫ່ງເບເອີເຊບາ
ເປັນຕົວແທນຂອງພັນທະສັນຍາ. ແລະພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼືຄຳສາບານຂອງພຣະອົງ ກ່າວວ່າ
ຜູ້ທີ່ເຊືອຟັງຈະມີຊີວິດ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊືອຟັງຈະຕາຍ.

ເບເອີເຊບາ ເປັນສັນຍະລັກເຖິງພັນທະສັນຍາທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄວາມເຊືອຂອງອັບຣາຮາມ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອ
"ພົມມະຈາຣີທຶງາມ" ໃນ ອາໂມດ ແບດ ຜູ້ຊົງກໍ່ "ພົມມະຈາຣີໂງ" ໃນ ມັດທາຍ ຊາວຫ້າ ແລະຜູ້ຊົງກໍ່
"ຄົນອະທ່າ" ໃນ ດານເືອນ ສົບສອງ ກຳລັງສາບານ "ໂດຍບາບຂອງຊາມາເຣຍ"
ພວກເຂົາກໍກຳລັງສາບານຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ເຄື່ອງໝາຍຂອງເຢເຊເບນ (ສັນຕະປາປາ)
ຜູ້ທີ່ໄດ້ກະທຳການຜິດປະເວນກັບອາຮາບ (ສະຫະປະຊາຊາດ) ແລະຜູ້ທີ່ກໍ່ຄອງເໜືອຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ
(ສະຫະລັດອາເມລິກາ).

ເມື່ອ "ພົມມະຈາລີຜູ້ດົງາມ" ເຫຼົ່ານັ້ນເວົ້າວ່າ "ຂໍໃຫ້ພຣະຂອງເຈົ້າ, ໂອ ດານ, ຊົງພຣະຊົນຢູ່"
ພວກນາງກຳລັງຂາບລົງນະມັດສະການຮູບທອງຄຳຂອງລູກງົວ ຕາມທຶພະຍານສອງຄົນ (ອາໂຣນ ແລະ
ເຢໂຣໂບອາມ) ໄດ້ຊັບອອກໄວ້. ລູກງົວທອງຄຳເປັນຕົວແທນຂອງຮູບຂອງສັດຮ້າຍ
ຊຶ່ງແມ່ນການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິສຕະຈັກແລະລັດ.

ເມື່ອພວກພຣະກັນຍາເຫຼົ່ານັ້ນອ້າງວ່າ "ວິຖີ" ຂອງເບເອີຊີບາ "ມີຊີວິດຢູ່" ຄຳວ່າ "ວິຖີ" ໝາຍເຖິງ "ທາງ."
ນີ້ແມ່ນຄຳດຽວກັນຢ່າງແທ້ຈິງທີ່ຖືກໃຊ້ເພື່ອລະບຸ "ທາງ" ຂອງ "ບັນດາທາງເດີມ" ໃນ ເຢເຣມີຍາ 6:16.
ພວກພຣະກັນຍາເຫຼົ່ານັ້ນກຳລັງກ່າວວ່າ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກນາງໄດ້ກັບຂາບຮູບຂອງສັດຮ້າຍ
ແລະໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງມັນແລ້ວ ພວກນາງກໍຍັງເປັນລູກຫຼານຂອງອັບຣາຮາມຢູ່.
ພວກນາງກຳລັງແລ່ນໄປມາຢ່າງຮ້ອນຮົນໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ
ເພື່ອຊອກຫາຂ່າວສານທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "ຕາເວັນອອກ" ແລະ "ເໜືອ" ແລະຈາກ "ທະເລຫາທະເລ,"
ແລະຍັງອ້າງວ່າເປັນ ເຊັບເວັນທ໌-ເດ ແອັດເວັນຕົສ ຢູ່ ແຕ່ກໍ່ສາຍເກີນໄປແລ້ວ.

ແຕ່ຂ່າວສານຈາກທິດຕາເວັນອອກ ແລະຈາກທິດເໜືອຈະເຮັດໃຫ້ລ້າວຫວາດຫວັ້ນ;
ດັ່ງນັ້ນລ້າວຈະອອກໄປດ້ວຍຄວາມພໍໃຈຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ເພື່ອທຳລາຍ
ແລະເພື່ອກຳຈັດຄົນຈຳນວນຫຼາຍຢ່າງສິ້ນເຊີງ.
ແລະລ້າວຈະຕັ້ງພະພັກອາໄສແຫ່ງພະລາຊວົງຂອງລ້າວໄວ້ລະຫວ່າງທະເລທັງຫຼາຍ ໃນພູມລືສຸດອັນຮຸ່ງໂລດ;
ແຕ່ລ້າວຈະມາເຖິງຈຸດຈົບຂອງຕົນ ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ວຍລ້າວ. ດານເືອນ 11:44, 45.

ພວກຍິງພົມມະຈາລີເຫຼົ່ານັ້ນກຳລັງສະແຫວງຫາຂ່າວສານຂອງສອງຂໍ້ພຣະຄຳກ່ອນໜ້ານີ້.
ຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລາສົ້ນສຸດໃນປີ 1989, ເມື່ອດັງທີ່ຖືກພັນລະນາໄວ້ໃນ
ດານເືອນ ບົດ 11 ຂໍ້ 40, "ບັນດາປະເທດ" ອັນເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດໃນອະດີດ
ໄດ້ຖືກກວາດລ້າງໄປໂດຍສັນຕະປາປາ ແລະ ສະຫະລັດ, ຊຶ່ງລະບຸເຖິງການລຸກຂຶ້ນ ແລະ
ການລົ້ມລົງຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາ. ໃນສອງຂໍ້ນີ້
ຂ່າວສານໜຶ່ງຊົງຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍທິດຕາເວັນອອກ ແລະ ທິດເໜືອ ເຮັດໃຫ້ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ (ຄື
ສັນຕະປາປາ) ໃກດແຄ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະ ການຂົ່ມເຫັງຄັ້ງສຸດທ້າຍກໍເລີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ມັນສິ້ນສຸດລົງໃນຂໍ້ 45
ເມື່ອອຳນາດສັນຕະປາປາຕັ້ງ "ພະພັກ" ຂຶ້ນ ຊຶ່ງມາຈາກຄຳພາສາເຮັບເຮີມີຄວາມໝາຍວ່າ "ຕັ້ງ,"
(ຕັ້ງເປັນສັນຍາລັກຂອງຄຣິດຕະຈັກ), ແຕ່ມັນແມ່ນ "ພະພັກ" ແຫ່ງ "ພະລາຊະວົງ" ຂອງມັນ,
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງລັດ.

ບ່ອນທີ່ມັນນຳເອົາຕົ້ນທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຕະຈັກ ແລະ ລັດ, ຫຼັງຈາກທີ່ຢູ່ຮັບເອົາມັນໃນ ພຣະນິມິດ, ຮູບຂອງສັດຮ້າຍ, ຄື "ລະຫວ່າງທະເລທັງຫຼາຍ," ໃນຮູບພະຫຼຸດ. ພວກຍິງພົມມະຈາລິທຶງາມສະຫງ່າກຳລັງສະແຫວງຫາຂ່າວສານເດືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງຖືກເປັນສັນຍາລັກໃນ ດານໂອນ ບົດ 11 ຂໍ້ 44 ແລະ 45, ແລະ ໃນຂໍ້ຕົ້ນທີ່ມີຄຳເອນກໍລະນີ ແລະ ເວລາແຫ່ງການພິສູດກໍບົດລົງ. ແລະ ໃນເວລານັ້ນ ອາໂມດ 8:14 ກ່າວວ່າ ພວກຍິງພົມມະຈາລິທຶງາມສະຫງ່າ "ຈະລົມລົງ, ແລະ ຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກເລີຍ."

ເມື່ອພວກຍິງພົມມະຈາລິທຶງາມອ້າງຕົນວ່າເປັນແອດເວນຕິສວັນເສົາ ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນທີ່ພວກນາງກຳລັງກຶມກາບຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ ພວກນາງຖືກຢູ່ຮັບນາພັນລະນາວ່າເປັນຊາວຢິວທີ່ໄດ້ວ່າຕົນເປັນຊາວຢິວ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ. ພວກນາງກຳລັງອ້າງວ່າເປັນລູກຫຼານຂອງອັບຣາຮາມ ແຕ່ພວກນາງເວົ້າຄຳຕົວະ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ພວກເຂົາຜູ້ເປັນຜ່າຍທຳມະສາລາຂອງຊາຕານ, ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າຕົນເປັນຢິວ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ, ຫາກແຕ່ກ່າວຄຳຕົວະ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ພວກເຂົາມາຂາບລົງຕໍ່ໜ້າຕົນຂອງເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ຮູ້ວ່າເຮົາໄດ້ຮັກເຈົ້າ. ພຣະນິມິດ 3:9

ພວກເຂົາໄດ້ຍອມຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັນຕະປາປາ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຍອມຮັບລັກສະນະນິສັຍຂອງລາວ. ພວກເຂົາອ້າງວ່າເປັນຊາວຢິວ ຫຼືອ້າງວ່າເປັນແອດເວນຕິສທີ່ຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕ ແຕ່ແລ້ວພວກເຂົາກໍມີລັກສະນະນິສັຍຂອງສັນຕະປາປາ ຜູ້ທີ່ໃນບັນດາສັງຄົມນັ້ນນັ່ງຢູ່ "ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ." ພວກເຂົາອ້າງວ່າເປັນແອດເວນຕິສ ຫຼືອ້າງວ່າຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງແອດເວນຕິສ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນແອດເວນຕິສຫຼາຍໄປກວ່າທີ່ສັນຕະປາປາເປັນຄຣິສຕຽນ.

ບັນດາຜູ້ທີ່ແລ່ນ "ໄປມາ" ເພື່ອສະແຫວງຫາ "ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ" ນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນ "ຜູ້ມີບັນຍາ" ທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນພຣະທຳດານໂອນ—ແຕ່ພວກເຂົາຖືກລະບຸວ່າເປັນ "ພົມມະຈາຣີ." ເປັນທີ່ປະຈັກແຈ້ງວ່າ ບັນດາຜູ້ທີ່ພະເຈົ້າເອົາໄປມາ ຫົວໂຫຍ ແລະ ກຳລັງຈະຕາຍດ້ວຍຄວາມຫວັ່ນໜ້າໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ໄດ້ "ເຂົ້າໃຈ" "ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ" ເພາະວ່າ ໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາກຳລັງສະແຫວງຫາສິ່ງນັ້ນຢູ່, ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຖືກເປີດເຜີຍອອກມາກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະເປີດລົງນັ້ນ ຄື ພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຊລຸຄຣິດ, ແລະ ບັນດາພົມມະຈາຣີທີ່ໃຊ້ເຂົ້າ ຊົດຮ້າຍ ຫຼື "ພົມມະຈາຣີທຶງາມ" ກໍຄືຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈການເພີ່ມເພີດແຫ່ງຄວາມຮູ້ຈາກພຣະທຳດານໂອນ. ພວກເຂົາບໍ່ມີນ້ຳມັນອັນຈຳເປັນເພື່ອຕິດຕາມໄປຮ່ວມງານອະພິເສກສົມຣົດ ດັ່ງທີ່ພຣະກົດຕິຄຸນມັດທາຍໄດ້ສອນໄວ້.

"ຄວາມອົດຫົວ" ນັ້ນ ແມ່ນການສັ່ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ. "ພວກພຣະກັນຍາ" ຂອງອາໂມດ ຜູ້ທີ່ກຳລັງສະແຫວງຫາເຂົ້າຈີ (ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ) ແລະ ນ້ຳ (ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ) ໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ ຄື "ຄົນຊົດຮ້າຍ" ຂອງດານໂອນ ທີ່ບໍ່ "ເຂົ້າໃຈ". ພວກເຂົາຄືພວກພຣະກັນຍາໃໝ່ຂອງມັດທາຍ ຜູ້ທີ່ກຳລັງສະແຫວງຫາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງເມື່ອປະກອບກັນເຂົ້າໃນພະຍານສາມປະການ ກໍຊື່ບອກເຖິງຜູ້ທີ່ຮູ້ຕົວວ່າໂອກາດຂອງຕົນໃນການຕຽມພ້ອມເພື່ອພິທີອະພິເສກໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປແລ້ວ ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ມີເຄື່ອງໝາຍເພື່ອໄປຮ່ວມງານອະພິເສກ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະ "ຟັງ" ຂ່າວສານພິເສດທີ່ບັນທຶກກຳລັງຖືກເປີດຜະເຜີຍ. ນັບແຕ່ເວລາທີ່ຂ່າວສານພິເສດນັ້ນຖືກເປີດຜະເຜີຍ ຈົນເຖິງການສັ່ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ ແມ່ນເວລາແຫ່ງການຮຽກເທືອສຸດທ້າຍເພື່ອຄວາມລອດ. ການມາເຖິງເວລານັ້ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຕຽມພ້ອມ ກໍເທົ່າກັບຕຽມຕົນເອງເພື່ອໄດ້ຍື່ນຄຳວ່າ, "ຊ້າເກີນໄປ!"

“ມີໂລກໜຶ່ງທີ່ອັນໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ໃນການຫຼອກລວງແລະຄວາມຫຼົງຜິດ,
ຢູ່ໃນເງົາຂອງຄວາມຕາຍນັ້ນເອງ,—ຫຼັບຢູ່ ຫຼັບຢູ່
ຜູ້ໃດແດ່ກໍລັງຮູ້ສຶກເຈັບປວດໃນຈິດວິນຍານເພື່ອປຸກເຂົ້າເຫຼົ້ານັ້ນ?
ສຽງໃດຈະສາມາດໄປເຖິງເຂົ້າເຫຼົ້ານັ້ນໄດ້? ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກນຳໄປສູ່ອະນາຄົດ, ເມື່ອສັນຍານຈະຖືກໃຫ້.
‘ຈົ່ງເບີ້, ເຈົ້າບ່າວມາແລ້ວ; ຈົ່ງອອກໄປພົບທ່ານ.’
ແຕ່ບາງຄົນຈະໄດ້ຊັກຊ້າໃນການໄປຫາໜ້າມັນເພື່ອເພີ່ມໃສ່ຕະກຽງຂອງຕົນ,
ແລະຊ້າກິນໄປພວກເຂົາຈຶ່ງຈະພົບວ່າ ລັກສະນະນີ້ໃສ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໜ້າມັນນັ້ນ,
ບໍ່ອາດຖ່າຍໂອນໄດ້.” Review and Herald, February 11, 1896.

ເສັ້ນຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກສະແດງໂດຍອຸປະມາເລື່ອງພຣະກັນຍາສິບຄົນ
ໃຊ້ໜ້າມັນເປັນຕົວແທນຂອງລັກສະນະນີ້ສື່ຍ, ແຕ່ “ໜ້າມັນຄຳ” ແລະ “ໜ້າມັນບໍລິສຸດ”
ກໍເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານແຫ່ງ “ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ” ດ້ວຍ.

“ຜູ້ທີ່ຖືກເຈັມ ຜູ້ຍິນຢູ່ຂ້າງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງສົ້ນ
ມີຕົກແໜ່ງທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍອອກຈາກການໃນຖານະເຄຣດຊັກຄຸມ.
ໂດຍຜ່ານບັນດາສົງຄົມຊີວິດອັນບໍ່ຮູ້ດຸກທົ່ວມຮອບພຣະບັນລັງຂອງພຣະອົງ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັກສາການສືບສານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກັບບັນດາຊາວໂລກ.
ໜ້າມັນຄຳເປັນຕົວແທນແຫ່ງພຣະຄຸນ ຊຶ່ງໂດຍພຣະຄຸນນັ້ນ
ພຣະເຈົ້າຊົງຄຳຈຸນຕະກຽງຂອງຜູ້ເຊື່ອໃຫ້ມັນໜ້າມັນຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອວ່າຕະກຽງເຫຼົ່ານັ້ນຈະບໍ່ກະພົບແລະດັບໄປ.
ຖ້າຫາກວ່າໜ້າມັນອັນບໍ່ຮູ້ດຸກນີ້ໄດ້ຖືກເທລົງມາຈາກສະຫວັນຜ່ານທາງຂ່າວສານແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ອຳນາດແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍກໍຈະຄອບງຳມະນຸດຢ່າງສົມເຊື່ອງ.”

ພຣະເຈົ້າຖືກລົບຫລຸ່ມອີພວກເຮົາບໍ່ຮັບຂ່າວສານທີ່ພຣະອົງສົ່ງມາຫາພວກເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາຈຶ່ງປະຕິເສດໜ້າມັນຄຳອັນພຣະອົງບາຖະໜາຈະເທລົງໃນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ເພື່ອໃຫ້ຖືກສົນໃຈຢູ່ທີ່ໃນຄວາມມັດ. ເມື່ອສຽງຮ້ອງດັງຂຶ້ນວ່າ, ‘ເບີ້ແມ່, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ;
ຈົ່ງອອກໄປພົບລາວ,’ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບໜ້າມັນບໍລິສຸດ,
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖະໜອມພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໄວ້ໃນໃຈຂອງຕົນ, ຈະພົບວ່າ ເຊັ່ນດຽວກັບພວກພົມມະຈາຣິທິໂງ່,
ພວກເຂົາບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະພົບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົນ.
ພວກເຂົາບໍ່ມີກຳລັງໃນຕົນເອງທີ່ຈະໄດ້ຮັບໜ້າມັນນັ້ນ, ແລະຊີວິດຂອງພວກເຂົາກໍພັງທະລາຍ.
ແຕ່ຖ້າມີການທູນຂໍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າພວກເຮົາອ້ອນວອນເໝືອນດັ່ງໂມເຊວ່າ,
‘ຂໍຊົງສຳແດງສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງແກ່ຂ້ານ້ອຍ,’
ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເທລົງຢ່າງໄຫວວ່າເຂົາໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ. ຜ່ານທ່າ,
ໜ້າມັນຄຳຈະຖືກສົມເຖິງພວກເຮົາ. ‘ບໍ່ແມ່ນໂດຍກຳລັງ, ຫລືໂດຍອຳນາດ, ແຕ່ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ,
ພຣະຢາວອກອົງທົ່ວກ່າວດັ່ງນີ້.’ ໂດຍການຮັບລຳແສງອັນເຈດີຈຳຂອງດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ,
ບຸດທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າກໍສ້ອງແສງເປັນດວງສະຫວ່າງໃນໂລກ.” Review and Herald, July 20,
1897.

ຜູ້ທີ່ແລ່ນ “ໄປມາ” ໃນພຣະທຳ Amos ໄດ້ເພີ່ມເຕີມຕໍ່ຄຳພະຍານທີ່ຊີ້ບອກເຖິງກຸ່ມຂອງຊາວ Seventh-day
Adventist ທີ່ປະຕິເສດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນທີ່ຈະ “ເຂົ້າໃຈ” ຂ່າວສານພິເສດຈາກພຣະທຳ Revelation
ຊຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກເມື່ອ “ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.”

“ບັດພິພິດເຮົາກຳລັງດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນເວລາທີ່ອັນຕະລາຍຍິ່ງນັກ, ແລະບໍ່ຄວນມີຜູ້ໃດໃນພວກເຮົາຊັກຊ້າໃນ
ການສະແຕ່ງຕັ້ງການຕຽມພ້ອມສຳລັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.
ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດດຳເນີນຕາມຕົວຢ່າງຂອງພວກພົມມະຈາລໂງ່,
ແລະຄິດວ່າຈະປອດໄພທີ່ຈະຄອຍຖ້າຈົນກວ່າວິກິດຈະມາເຖິງ
ກ່ອນຈຶ່ງຈະໄດ້ຮັບການຕຽມພ້ອມດ້ານລັກສະນະນີ້ສື່ຍເພື່ອຈະຍິນຢູ່ໃນເວລານັ້ນ.

ມັນຈະສາຍເກີນໄປທຶຈະສະແຫວງຫາຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດເມື່ອແຂກຖືກເອີ້ນເຂົ້າມາ
ແລະຖືກກວດສອບ. ບັດນີ້ເຫຼະແມ່ນເວລາທີ່ຈະສວມໃສ່ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ,—ເຄື່ອງນຸ່ງງານມົງ
ຄຸນທີ່ຈະເໝາະສົມໃຫ້ທ່ານເຂົ້າຮ່ວມໃນງານລ້ຽງສົມຣົດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ. ໃນຄຳອຸປະມານນັ້ນ,
ພວກພົມມະຈາລໂງ່ຖືກນຳສະເໜີວ່າອ້ອນວອນຂໍນຳມັນ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບຕາມຄຳຂໍຂອງພວກນາງ. ນີ້ເປັນສັນ
ຍາລັກເຖິງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕຽມຕົນເອງໂດຍການພັດທະນາລັກສະນະນິສັຍໃຫ້ສາມາດຍືນຢູ່ໃນຍາມວິກິດ.
ມັນກໍ່ເໝືອນກັບວ່າພວກເຂົາໄປຫາເພືອນບ້ານຂອງຕົນແລ້ວເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ລັກສະນະນິສັຍຂອງທ່ານແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ບໍ່ຊື່ນຂ້ານ້ອຍຈະພິນາດ.
ຜູ້ທີ່ສະຫລາດນັ້ນບໍ່ອາດຖ່າຍທອດນຳມັນຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ຕະກຽງທີ່ກຳລັງຫຼິ້ນຫຼືຂອງພວກພົມມະຈາລໂງ່ໄດ້.
ລັກສະນະນິສັຍບໍ່ສາມາດຖ່າຍໂອນໄດ້. ມັນບໍ່ອາດຊື້ຂາຍໄດ້; ມັນຕ້ອງຖືກສ້າງສົມເອົາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະ
ທານໂອກາດແກ່ແຕ່ລະບຸກຄົນໃນການຮັບເອົາລັກສະນະນິສັຍອັນຊອບທຳໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ;
ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຈັດຕຽມວິທີທາງໄວ້ໃຫ້ຕົວແທນມະນຸດຄົນໜຶ່ງຖ່າຍທອດໃຫ້ແກ່ອີກຄົນໜຶ່ງເຖິງລັກສະນະ
ນິສັຍທີ່ຕົນໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນຜ່ານປະສົບການອັນຍາກລຳບາກ,
ໂດຍການຮຽນບົດຮຽນຈາກພຣະອາຈານຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່,
ເພື່ອລາວຈະສຳເລັດຄວາມອົດທົນພາຍໃຕ້ການທົດລອງ,
ແລະຜົນໃຈຄຳວາມເຊື່ອເພື່ອລາວຈະຍ້າຍພູເຂົາແຫ່ງຄວາມເປັນໄປບໍ່ໄດ້ໄດ້.
ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຖ່າຍທອດກັນຫອມແຫ່ງຄວາມຮັກ,—ທີ່ຈະປະທານຄວາມອ່ອນໄຫວ,
ຄວາມສຸຂຸມຮອບຄອບ, ແລະຄວາມບາກບັນແກ່ອີກຜູ້ໜຶ່ງ. ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະໃຈມະນຸດດວງໜຶ່ງຈະເຫ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າແລະຂອງມະນຸດຊາດເຂົ້າໄປໃນອີກດວງໜຶ່ງ."

"ແຕ່ວ່ານັ້ນກຳລັງຈະມາ, ແລະຢູ່ໃກ້ເຮົາເຂົ້າມາແລ້ວ,
ເມື່ອທຸກແງ່ທຸກດ້ານຂອງລັກສະນະນິສັຍຈະຖືກເປີດເຜີຍໂດຍການລ້ວງພິເສດ.
ຜູ້ທີ່ຍິ່ງຄົງສັດຊື່ຫຼັກການ, ຜູ້ທີ່ໃຊ້ຄວາມເຊື່ອຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຈະແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ພິສູດວ່າຕົນສັດຊື່ພາຍໃຕ້ການ
ທົດສອບແລະການລອງໃຈໃນຊົ່ວໂມງກ່ອນໜ້າແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງເຂົາ,
ແລະໄດ້ຫວັງຫຼອມລັກສະນະນິສັຍຕາມພຣະສັນຖານຂອງພຣະຄຣິດ.
ຈະແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ພັດທະນາຄວາມຄຸ້ນເຄີຍອັນໃກ້ຊິດກັບພຣະຄຣິດ,
ຜູ້ຊຶ້ງໂດຍພຣະບັນຍາແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ຈຶ່ງໄດ້ມີສ່ວນໃນພຣະທຳມະຊາດອັນຊົງພຣະເຈົ້າ.
ແຕ່ບໍ່ມີມະນຸດຜູ້ໃດສາມາດມອບຄວາມອຸທິດຖວາຍແຫ່ງດວງໃຈ
ແລະຄຸນລັກສະນະອັນສູງສົ່ງແຫ່ງຈິດໃຈໃຫ້ແກ່ອີກຄົນໜຶ່ງ,
ຫຼືຊົດເຊີຍຄວາມຂາດຕົກບົກພ່ອງຂອງເຂົາດ້ວຍກຳລັງທາງສົນທຳ.
ເຮົາແຕ່ລະຄົນສາມາດເຮັດສົ່ງອັນຫຼາຍໃຫ້ແກ່ກັນແລະກັນ
ໂດຍການມອບແບບຢ່າງອັນຄົບຖ້ວນໃຫ້ແກ່ມະນຸດ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມີອິດທິພົນນຳພາເຂົາໃຫ້ໄປຫາພຣະຄຣິດເພື່ອຮັບຄວາມຊອບທຳຊຶ່ງຖ້າຂາດສົ່ງນີ້ແລ້ວ
ເຂົາຈະຍືນຢູ່ໃນການພິພາກສາບໍ່ໄດ້.
ມະນຸດຄວນພິຈາລະນາເລື່ອງສຳຄັນແຫ່ງການສ້າງລັກສະນະນິສັຍດ້ວຍໃຈອະທິຖານ,
ແລະຫວັງຫຼອມລັກສະນະນິສັຍຂອງຕົນຕາມແບບຢ່າງອັນຊົງພຣະເຈົ້າ." The Youth's Instructor,
January 16, 1896.